

[Ministeren for skatter og afgifter.]

den skattepligtige indkomst kun beskattes, hvis den er over en vis størrelse, og den beskattes efter en progressiv skala. Hvis man går over til en kupon- eller renteskat med en ensartet procent, så vil det bevirke, at personer med små indkomster vil komme ud for en hårdere beskatning end nu, og omvendt vil skatteydere med store indkomster kunne slippe billigere.

Jeg sætter derfor spørgsmålstegn ved, om det er den rigtige fremgangsmåde eller vi skal finde en fremgangsmåde, hvor der er tale om en a conto-beskatning. Jeg erkender, at det er administrativt mere krævende, men gennemførelsen af det her foreliggende bør i hvert fald ske i en større sammenhæng, der på anden vis imødekommer de lavere indkomster i samfundet.

Jeg skal også gøre en enkelt bemærkning om registreringen af private pantebreve. Det er jo sådan efter forslaget, at registreringen skal være løbende, således at også overdragelse af pantebreve skal registreres. Jeg skal nævne, at der tinglyses årligt ca. 600.000 pantebreve, heraf er omkring de 60 pct. private pantebreve. Jeg skal ikke gå i detaljer med beløbsstørrelser og sådan noget. Jeg tror, at alene disse tal vil understrege, at det er en meget betydelig masse, der skal håndteres, og jeg tror, det er nødvendigt for os, at vi under arbejdet med disse forslag inddrager også justitsministeriets vurdering af de praktiske muligheder for en administrativt håndterlig gennemførelse af denne registrering.

Jeg kan altså slutte med at sige, at vi har fra regeringens side stor sympati for de tanker, der ligger bag ved forslaget. Vi ønsker ligesom forslagsstillerne at komme skatteunddragelserne til livs, og vi ønsker selvangivelsen forenklet. Man kan jo rejse spørgsmålet, om forslaget til folketingsbeslutning var nødvendigt, i betragtning af at netop disse opgaver ligger i det udvalgsarbejde, der er i gang, men jeg opfatter det sådan, at forslagsstillerne har ønsket at presse på for at få gang i disse ting sideløbende med det udvalgsarbejde, som på dette område forventes afsluttet inden for de nærmeste måneder. Jeg skal gerne give tilsagn om sideløbende hermed at bidrage til belysning af de problemer og de spørgsmål, som måtte blive rejst i forbindelse med forslaget her. I udgangspunktet er jeg enig med forslagsstillerne i, at det er en utilfredsstillende situation, vi

har, og at den bør afløses af et system, der dels sikrer beskatning og dels gennemføres på en sådan måde, at det ikke lægger hindringer i vejen for den forenkling af skattelovgivningen, som jeg også er enig med forslagsstillerne i at tilstræbe.

Camre (S):

Det foreliggende lovforslag er helt i overensstemmelse med socialdemokratiets principper for beskatningen på dette område.

Forslaget indeholder 3 elementer. For det første et forslag om en endelig kuponskat ved kilden af renter af realkreditobligationer med en procent, der ikke skal være lavere end gennemsnittet for arbejdsindkomsternes beskatning. For det andet en registrering af private pantebreve i fast ejendom, herunder registrering af kreditorskifte. Og for det tredje en endelig beskatning ved kilden af alle renteindtægter af indestående i pengeinstitutter m. v. Må jeg sige lidt om de enkelte elementer heri.

Gennemførelse af en endelig beskatning, en endelig kuponskat, henholdsvis endelig renteskat, giver naturligvis et problem i forbindelse med, at man opretholder en progressiv beskatning, fordi man vel kan sige, at gennemsnitsarbejdsindkomsternes beskatning er ca. 50 pct., og hvis man vil beskatte disse renteindtægter, disse arbejdsfrie indtægter, med 50 pct., så ville høje indkomstagere komme til at gå ned i skat, mens visse små indkomstagere ville komme til at gå op i skat. Men jeg erkender, at LO-forslaget, som ligger nær ved, hvad socialdemokratiet ønsker sig, reelt arbejder med en 50 pct.s beskatning, og jeg vil også gerne give medhold i, at der er en stor fordel ved at gennemføre en endelig beskatning. For det første er der naturligvis den store forenklingsfordel, men også den fordel, at man her reelt skiller de arbejdsfrie indkomster ud fra arbejdsindkomsterne, således at fradrag i forbindelse med den samlede indkomstopgørelse ikke mere kan ske i disse arbejdsfrie indkomster. Det ville jeg betragte som en stor landvinding.

Vedrørende registreringsproblemet finder socialdemokratiet, at denne del af forslaget nok bør udvides derhen, at alle rentebetalinger vedrørende obligationer og private pantebreve skal foregå via et pengeinstitut, hvor skatte-trækket så kan ske. Det vil være væsentlig mere enkelt administrativt, for så vidt angår renten af de private pantebreve, end at skulle